

Publicerad 2017-05-20 03:17 av Jethro del Cielo

Om Ensamhet & Tunt Vävda Drömmar

Jag antar att det inte är något utanför
som sakta och tyst gjort någon önskan
om att komma in,

men ibland så vågar jag undra hur man borde göra
för att be detta diffusa något
någonstans i detta diffusa utanför
att önska sig in

För det är inte det att ensamhet har ett pris
eller att ensam är stark
som jag drömmer mina tunt vävda drömmar om
utan jag drömmer om detta utanför
som finns inuti

.. och jag drömmer om att önska.

För varje blekblå saknad,
innebär att det funnits något som blivit saknat
som var men inte är

.. som gjorde skillnad.

För varje tyst uttalad bön som blev hörd
när den inte borde
så finns en så stor tystnad som borde eka
men saknar någon att be

.. en ensamhet som fortfarande tvekar.

Jag begär inte att bli förstådd,
eller att någon ska försöka nå fram,
jag hoppas inte att det ska ge insikt
eller lämna avtryck

Jag försöker enbart förstå min egna ensamhet
och kanske att jag om jag förstår
så vågar jag ta mig utanför

och då kanske vågar önska

.. med mig något in.

Kanske drömmer jag dessa tunt vävda drömmar,
för att de är menade för en ensamhet
där något försiktigt passar in

En värld av glas
som vant sig vid att ha lämnats i frid
som i månljus kommit att förstå
varför den skimrar

Kanske är det mer i det som inte lyckas bli sagt,
som beskriver något så ofta lämnats osagt.

En tunn dröm om blekblått glas och en vit,
skimrande ensamhet

.. för oss alla.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jethro del Cielo med Poeter.se id #46860 innehar upphovsrätten